

אני לא זמר ואתה לא פסנתרן!



גאנדי יועצו של ראש-הממשלה לענייני-מודיעין, אלוף (מיל.) רהבעם (גאנדי) זאבי, העומד לפרוש מתפקידו ב- שבועות הקרובים, זכה במעט קורת-רוח כאשר אומץ השבוע רשמית על-ידי השבט הבדואי ערב אל-הייב, כאחד מבני השבט. הבדואים, שבניהם שירתו כנששים תחת פיקודו של גאנדי בתקופת כהונתו כאלוף פיקוד-המרכז, אף הנכו רחוב על שמו בכפר פרוש-רומנה שליד נצרת, לאות-הוקרה על שבהשתדלותו נסלל כביש חדש לכפר.

מנחם בגין ודולצ'ין מאמיי נים באותה הסיסמה. אלא ש- אצל בגין זה רק כך ואצל דולצ'ין זה רק קח."

מפקד חיל-התחוקה של צה"ל, תת-אלוף **פנחס (פינייה)** לחב, הוזמן למסור עדות במישפט אזרחי שנערך בבית-המישפט המחוזי בחיפה, לפני השופט המחוזי **ברוך כספי**. כשעלה על דוכן-העדים, כדי להעיד בשבועה, גילה פינייה כי אין שם תנ"ך, ו- היפנה את תשומת-ליבו של ה- שופט לכך. "שוב גנבו את התנ"ך!" זעק השופט. "כל ה- זמן גונבים אותו!" "אדוני ה- שופט" אמר לו להב, "כאן נשבעים לומר את האמת, אבל לא לאל-לגנבו". ההסבר לא הר- גיע את השופט הנסער. "אבל למה גונבים תמיד דווקא את התנ"ך, ואף פעם לא את ה- קוראן או את הברית-החדשה?" זעם. "כדאי להתבונן בכך מ- הוויית החיובית" ניסה פינייה להרגיע את השופט. "זה בכל זאת מעודד שאנשים מעוניינים לקרוא את התנ"ך יותר מאשר את הברית-החדשה..."

ח"כ **שולמית אלוני** היתה בין ראשי המגנים את אנד בימי שביתת-התחבורה. אבל אנשי אנד לא התרגשו מכך. הם זכרו כי לח"כית מ- כפר-שמריהו חשבון ארוך עם הקואופרטיב. אחרי מילחמת יום-הכיפורים, כאשר מרבית האוטובוסים של אנד שימשו את צה"ל בקווי החזית, קיצץ אנד את השירות בקווים לא- חיוניים, וכמה מהם אף ביטל לגמרי. אחד הקווים שבוטלו זמנית, לשעת-חירום, היה הקו מהרצליה לכפר-שמריהו. חושך בי המקום, שלרובם-יכולים יש רכב פרטי, לא נפגעו מכך. אבל שולמית אלוני, שכיהנה כשרה, לא השלימה עם זה. שנה אחרי המילחמה תבעה לחדש את ה- קו, שפעל פעמיים ביום, בבוקר ובצהריים. למרות פנייתה, לא חודש הקו במשך שנה נוספת. אלוני, שכבר לא היתה שרה, שוב הפעילה לחצים על אנד, תבעה ממנו לחדש את שתי הנסיעות בקו. באוקטובר 1975 נכנע אנד ללחצי הח"כית, וחדש את הקו בין הרצליה

שהחלט בצה"ל, בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים. לגייס את כל אותם שמסכות שור נות קיבלו עד כה פסור מ- שירות-צבאי. הדבר נעשה ב- אמצעות המחשב של מערכת- הביטחון. תחילה הוון המחשב בנתונים של מירשם-התושבים של כל הנמצאים בגיל השירות הצבאי, ואחרי-כך הוכנסו בו

מבין כל אנשי הפ- מלייה הגדולה שבאה לקבל את פניו של ראש-הממשלה. **יצחק רבין**, בשבנו ממסעו בארצות-הברית, היה רק אחד שלא הסתפק בלחיצת-יד עם רבין וברחלפת דבריי-ברכה שיגרתיים. האיש נפל על צוואר- רו של ראש-הממשלה ונשק לו כאילו היה אחיו שאותו לא



דליה לביא חוגגת מסע-הצלחה בגרמניה. הטלוויזיה מכינה עליה תוכנית של שעה וחצי, היא מוציאה תקליט ומתכננת לסיוור-הופעות ברחבי גרמניה. בהאמבורג ערך לה מלך-המיסעדות הישראלי בעיר מנפרד כץ (מימין, בתמונה) נשף חגיגי, בנוכחות כ-150 מנכבדי העיר, שבו הצטלם ראש-העיר כשהוא מנשק את ידה עטורת-הטבעות. מנפרד עצמו מעיד שבכל פעם שהיא משמיעה את שירה על ירושלים, נוגשים חישראלים.

ראה ארבעים שנה. זה לא היה שר וגם לא סגן-שר, וגם לא פקיד במישרדו של רבין. למ- רות זאת ניצב בשורת מקבלי- הפנים הרישמיים. לא היה זה אלא הקבלן הבארישבעי **יעקב חלפון**, יועץ-הסתרים של ראש-הממשלה.

שר-המיסחר והתעשייה **חיים בר-לב** הוא, כידוע, האיש הנמפקח על מחירי המיצ- רכים הנמכרים במדינה. למרות זאת, יש לבר-לב עצמו רק מר- שג קלוש על רמת-המחירים ב- מדינה. השבוע הגיע בר-לב ל- כפר הבדואי פרוש-רומנה ש- ליד נצרת, כדי להשתתף ב- טקס חיבור הכפר לרשת החשמל הארצית. בנו של ה- שייך המקומי הביע את שבי- עותרצונו לפני בר-לב, ואמר כי עתה יוכל סוף-סוף לקנות מכשיר-טלוויזיה. "מניין תקח כסף?" התעניין בר-לב. "מה הבעיה?" אמר הצעיר, "זה רק חמשת אלפים לירות." "מה?" נדהם שר-המיסחר והתעשייה, "מכשיר-טלוויזיה עולה כליכך ביוקר?"

עובדי משרד-הביטחון מספרים באננה גדולה מעשה שהיה לפני כמה חודשים, בעת

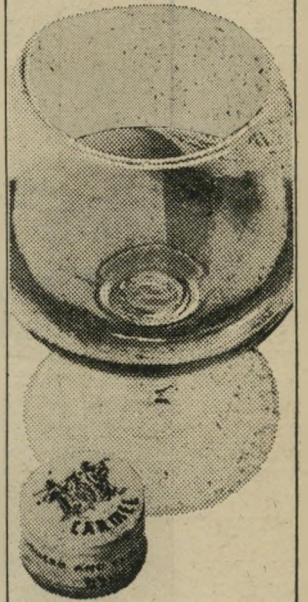


יולי עופר איל-הספנות, ואשתו רינה, חגגו מלאות 23 שנים לנישואיהם בכפרו של רפי נלסון באילת. לכבוד האירוע נערכה בכפר חתונה מאולתרת, כולל חופה וקידושין. מייד לאחר-מכן יצאו כל הנוכחים בריקודים סביב הכפר, כשמוזבל בראש הרוקדים יולי, שנשא את רינה על כפתיו.



לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי



כרמל מזרחי

מיקינאשון לציון וזכרון יעקב